

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מנחות-הקומץ רבה	מאן דאמר										
סח בין תפילה לתפילה - חוזר ומברך.	רב חסדא:									◊	לר.
סח אין, לא סח לא									ז		לר.
על תפילה של יד, אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין, על תפילין של ראש, אומר: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין	והא שלח רב חייה בריה דרב הונא משמיה דר' יוחנן:								ז	◊	לר.
לא סח - מברך אחת, סח - מברך שתיים.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:								!	◊	לר.
סח בין תפילה לתפילה עבירה היא בידו, וחוזר עליה מערכי המלחמה.	תנא:									◊	לר.
כשהוא מניח - מניח של יד ואחר כך מניח של ראש, וכשהוא חולץ - חולץ של ראש ואחר כך חולץ של יד.	תנא:									◊	לר.
בשלמא כשהוא מניח - מניח של יד ואח"כ מניח של ראש, דכתיב: (דברים ו') וקשרתם לאות על ירך והדר והיו לטוטפת בין עיניך, אלא כשהוא חולץ - חולץ של ראש ואח"כ חולץ של יד מנלן?									ז		לר.
אמר קרא: והיו לטוטפת בין עיניך, כל זמן שבין עיניך יהו שתיים.	רבה: רב המנונא אסברא לוי:								!	◊	לר.
תפילין מאימתי מברך עליהן? משעת הנחתן.	ת"ר:									◊	לר.
כיצד? היה משכים לצאת לדרך ומתיירא שמא יאבדו - מניחן, וכשיגיע זמנן, ממשמש בהן ומברך עליהן.										◊	לר.
ועד מתי מניחין? עד שתשקע החמה	[ת"ק]									◊	לר.
עד שתכלה רגל מן השוק	רבי יעקב:									◊	לר.
ועד זמן שינה	חכמים:									◊	לר.
שאם חלצן לצאת לבית הכסא או ליכנס לבית המרחץ ושקעה חמה, שוב אינו חוזר ומניחן.	ומודים חכמים ור' יעקב:									◊	לר.
הלכה כרבי יעקב.	רב נחמן:									◊	לר.
דהא רב חסדא ורבה בר רב הונא מצלו בהו באורתא.	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]								O	◊	לר.
אין הלכה כר' יעקב.	איכא דאמרי:									◊	לר.
והא רב חסדא ורבה בר רב הונא מצלו בהו באורתא									O ז	◊	לר:
ההוא פליגא.									!		לר:
ומי אמר רבה בר רב הונא הכי?									ז		לר:
ספק חשיכה ספק לא חשיכה - לא חולץ ולא מניח	והא אמר רבה בר רב הונא:								ז	◊	לר:
הא ודאי חשיכה - חולץ									ז		לר:
התם בערב שבת איתמר.									!	◊	לר:
מאי קסבר?									^	◊	לר:
אי קסבר: לילה זמן תפילין									!		לר:
שבת נמי זמן תפילין									ז		לר:
אי קסבר: שבת לאו זמן תפילין									!	◊	לר:
לילה נמי לאו זמן תפילין, דמאיכא דממעטא שבת מהתם ממעטי לילות									ז	◊	לר:
(שמות י"ג) ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימימה, ימים - ולא לילות, מימים - ולא כל ימים, פרט לשבתות וימים טובים, דברי רבי יוסי הגלילי	דתנאי: [רבי יוסי הגלילי]								ז	◊	לר:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא נאמר חוקה זו אלא לפסח בלבד	רבי עקיבא:	◊										ג		
נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לר' עקיבא		◊										!		
יכול יניח אדם תפילין בשבתות ובימים טובים? ת"ל: (שמות י"ג) והיה לאות על ירך ולטוטפת בין עיניך, מי שצריך אות, יצאו שבתות וימים טובים שהן גופן אות.	דתניא, רבי עקיבא:	◊										!		
כל המניח תפילין אחר שקיעת החמה - עובר בעשה	רבי אלעזר:	◊											ג	
עובר בלאו.	רבי יוחנן:	◊											ג	
לימא, בר' אבין אמר ר' אילעא קא מיפלגי												ג		
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה	דאמר ר' אבין אמר ר' אילעא:	◊										ג		
אית ליה דר' אבין	דמר רבי יוחנן											ג		
לית ליה דר' אבין	ומר: רבי אלעזר											ג		
לא, דכולי עלמא אית להו דרבי אבין אמר ר' אילעא, והכא בהא קא מיפלגי		◊										!		
השמר - דלאו - לאו, והשמר דעשה - עשה	מר סבר: רבי אלעזר	◊										!		
השמר דעשה נמי לאו.	ומר סבר: רבי יוחנן	◊										!		
ואם לשמרן - מותר.	ואמר רבי אלעזר:	◊											ג	
הוה יתיבנא קמיה דרב אשי וחשך והניח תפילין	ואמר רבינא:	◊										ו		
לשמרן קא בעי להו מר?	ואמרי ליה: רבינא											ו		
אין	ואמר ליה: רבי אשי											ו		
וחזיתיה לדעתיה דלאו לשמרן הוא בעי	[רבינא]	◊										ו		
הלכה ואין מורין כן.	קסבר: רבי אשי	◊											ג	
חייב אדם למשמש בתפילין בכל שעה, קל וחומר מציץ: ומה ציץ שאין בו אלא אזכרה אחת, אמרה תורה: והיה על מצחו תמיד - שלא תסיח דעתו ממנו. תפילין שיש בהן אזכרות הרבה על אחת כמה וכמה.	רבה בר רב הונא:	◊											ג	
ידך - זו שמאל אתה אומר: שמאל, או אינו אלא ימין? תלמוד לומר: (ישעיהו מ"ח) אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, ואומר: (שופטים ה') ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים, ואומר: (תהלים ע"ד) למה תשיב ירך וימינך מקרב חיקך כלה	ת"ר:	◊											ג	